

Не зная.

— Ами че това е „земенъ ракъ“! Той ще се впиє тѣй дълбоко въ тѣлото ти, че и живота ти може да изпиє! Нима може да се пипа? Хвърли го по-скоро, докато не ти се е случило нѣщо!

Разбира се, азъ не ги послушахъ, и си го прибрахъ като единъ прекрасенъ образецъ за моята сбирка и се помжчихъ да разубедея децата, че поповото прасе съвсемъ не се впиє въ тѣлото. Ала тѣ съмнително ме поглеждаха и си поклащаха главитѣ.

— Приказвай ни ти, колкото щешъ... Ние по-добре отъ тебе знаемъ, че то е страшно вредно... Само да го погледне човѣкъ и му настрѣх-ватъ космитѣ!

Между народа сжществуватъ много приказки за вредата на поповото прасе. Тѣзи измислици се дължатъ главно на неговата грозна вѣнкашность.

Всѣки отъ васъ, който е виждалъ попово прасе, ще се съгласи, че то е едно чудно животно. Селскитѣ деца остроумно го именуваха „земенъ ракъ“. Въ него има нѣщо, което ни напомнява рака, въ сжщото време то ни напомнява и къртицата, съ която си прилича по начина на живота си. Поповото прасе живѣе подъ земята, дето си рови ходове и тамъ си прави кжщичка за яйцата си и за бждащето си потомство.

Тѣй като поповото прасе постоянно рови въ земята, то и преднитѣ му крака сж нагодени за ровене. Освенъ това стжпалото му е тѣй приспособено къмъ свирката (костьта отъ колѣното до стжпалата), че образува нѣщо като ножици, съ които